

VERDIKT

Časopis (nejen) pro rozhodčí

Červenec 2025

2. číslo

Úvodní slovo předsedkyně

Vážení rozhodčí, milí přátelé badmintonu,

léto je v plném proudu a s ním přichází i druhé číslo našeho rozhodcovského magazínu VERDIKT. Jsme rádi, že jste si k němu našli cestu i tentokrát – ať už jako pravidelní čtenáři, nebo je to právě teď Vaše poprvé....

V uplynulých měsících jsme měli možnost být součástí řady významných turnajů, ať už doma nebo v zahraničí. V tomto čísle proto přinášíme přehled těch nejdůležitějších událostí, které se odehrály v období duben – červen.

Nechybí ani zajímavé rozhovory – jak s domácími, tak zahraničními rozhodčími, kteří se s námi podělili o své postřehy, zkušenosti i rady.

Společně se také zamýšlíme nad aktuálními změnami – ať už jde o nový formát počítání 3×15, nebo například sloučené turnaje GPAB v rámci domácí scény.

Přejeme vám krásné a pohodové prázdniny, plné odpočinku i inspirace. A pokud se už teď těšíte zpátky mezi lajny a do rozhodcovské židle, podívejte se na bohatý podzimní program, který najdete v závěru tohoto čísla – příležitostí k zapojení se bude víc než dost!

Těšíme se na vás na dalších turnajích i u dalšího vydání VERDIKTu!

Veronika Kyzlíková
předsedkyně Komise rozhodčích

Obsah čísla

Aktuality z domova i ze světa (aneb to nejdůležitější z BWF COC-TALES).....	3
Mladí talenti zářili v Krumlově.....	5
Para badminton se dostavil do Prahy.....	7
Spojení úrovně AB přineslo rozporuplné názory.....	9
Extraligová show v Ostravě.....	12
Ti nejmenší si podmanili Štěrboholu.....	13
Premiéry a zkoušky v Budějovicích.....	14
Z porodnice na turnaj do Budějovic.....	16
Na jih Čech zavítali i poloprofesionálové.....	19
ME v Dánsku očima čárové rozhodčí.....	22
Gratulujeme nově licencovaným rozhodčím!.....	24
Kalendář budoucích akcí.....	25

Aktuality z domova i ze světa

(aneb to nejdůležitější z BWF COC-TALES)

VALNÁ HROMADA

14. června se v pražském Hotelu Towers uskutečnila Valná hromada ČBaS, na které Zprávu Komise rozhodčích odprezentovala Veronika Kyzlíková. Kromě představení Komise, náplně její práce, nastínění problémů v oblasti vybavení rozhodčích a webu se Veronika věnovala různým statistikám.

Věděli jste, že:

▶ V období od června 2024 do června 2025 se v ČR konalo 19 turnajů, na kterých se podílelo 165 rozhodčích?

▶ Celkem 14 rozhodčích se vypravilo na 10 turnajů do zahraničí?

▶ Rozhodčích z ciziny do Česka přijelo 49?

▶ V roce 2025 získalo licenci hlavního rozhodčí třetí třídy 24 lidí?

▶ Máme 145 vrchních rozhodčích třetí třídy, 14 druhé třídy, 5 první třídy a 2 s licenci BE?

▶ Máme 144 hlavních rozhodčích třetí třídy, 3 s licenci BE a 1 s licenci BWF?

▶ Máme 13 čárových rozhodčích druhé třídy, 13 první třídy a 2 s licenci BWF?

VRCHNÍ ROZHODČÍ

BWF v souvislosti s vrchními rozhodčími zdůrazňuje především význam komunikace, týmové spolupráce a profesionality během zápasů i mimo kurt. Komunikační dovednosti jsou pro někoho snadné, jinému vrchnímu rozhodčímu mohou dělat potíže – přesto BWF vyzdvihuje důležitost pozitivní komunikace směrem ke zbytku týmu, otevřenost, nabídku pomocné ruky v případě potřeby a nutnost být aktivně vidět v hale, nikoli jen sedět za stolem (pozn. redakce – týká se především větších turnajů).

Dále BWF informuje o přípravách na nadcházející BWF Referee Workshop 2026, který se bude konat 2. až 5. února 2026 v hlavním městě Malajsie Kuala Lumpur.

HLAVNÍ ROZHODČÍ

BWF pro hlavní rozhodčí připomíná důležitost zachování plynulosti hry, což zahrnuje efektivní řízení přestávek mezi výměnami. BWF nově zavede časovač omezující pauzy na 25 sekund, aby se zrychlil průběh zápasů. V poslední době se však objevily nečekané situace, kdy hráči během přestávek odcházeli z kurtu například z osobních či zdravotních důvodů. Podobné případy vyžadují větší flexibilitu a úzkou spolupráci vrchních a hlavních rozhodčích vzhledem k tomu, že každý turnaj má své specifické podmínky jako je vzdálenost k šatnám, toaletám, apod.

Významnou roli hrají také rozhodčí pro podání, kteří mohou významně pomoci hlavnímu rozhodčímu eliminovat nechtěné chyby. Klíčovými dovednostmi SJ jsou pozornost, rychlá reakce a efektivní komunikace s hlavním rozhodčím. Chybovat je lidské, ale cílem je své omyly co nejrychleji opravit.

PARA BADMINTON

Již minule BWF informovala, že se na nových pravidlech přihlášek a finalizace seznamu přihlášených hráčů para badmintonu intenzivně pracuje. Proces „znovuzápisů“ (re-entries) je součástí para badmintonu od jeho vzniku. Tato „druhá šance“ je nezbytná, aby:

▶ hráči měli možnost účastnit se více soutěží; byla zajištěna minimální účast hráčů v každé soutěži;

▶ byly podpořeny nové země k plné účasti; bylo potvrzeno konečné množství hráčů v jednotlivých soutěžích;

▶ bylo možné uspořádat určité soutěže; se podpořilo získávání bodů do žebříčku.

Nový proces se již téměř rýsuje. Týden před soutěží se vytvoří komunikační skupina, do které jsou všem vedoucím týmů zaslány formuláře pro opětovné přihlášení (re-entry), a BWF aktualizuje TP soubor tak, aby technický delegát a rozhodčí po příjezdu na místo soutěže obdrželi aktuální verzi a mohli pokračovat s finální přípravou.

Během času tréninku a případné klasifikace získávají technický delegát a rozhodčí nejnovější informace od různých členských asociací a téměř finální seznam hráčů je zasílán přes komunikační skupinu k odsouhlasení vedoucími týmů, čímž se eliminuje potřeba druhého setkání týmových manažerů.

Vzhledem k možným nečekaným situacím je doporučeno, aby vedoucí týmů měli omezený čas – přibližně jednu hodinu po skončení schůzky – na schválení, po které už bude možné připravit losování a harmonogram soutěže.

Díky tomuto novému přístupu je komunikace mezi vedoucími týmů a TOs plynulá a kontinuální, což usnadňuje práci před soutěží, pomáhá všem účastníkům pochopit a sledovat proces a minimalizuje chyby ve finálním losování.

TESTOVÁNÍ NOVÉHO SYSTÉMU 3X15

V poslední době se intenzivně testuje nový systém bodování 3x15, tedy na dva vítězné sety do 15 bodů. K této možné změně se za hráče na členském fóru BWF vyjádřila předsedkyně Komise sportovců BWF Greysia Polii. Ta uvedla, že hráči jsou k novému konceptu bodování otevření a vnímají jej pozitivně, protože snižuje fyzické i psychické zatížení, podporuje agresivnější začátek zápasu a zkracuje čas strávený na kurtu, což může mít pozitivní vliv na jejich celkovou pohodu a zdraví.

BWF vyzývá technické delegáty a rozhodčí, kteří se zúčastní turnajů s novým systémem, aby sdíleli své postřehy, které mohou být zařazeny do budoucích vydání COC-Tales. **Své postřehy z Future Series můžete v případě zájmu zaslat do redakce verdikt@czechbadminton.cz do konce léta.** Předáme je redakci BWF COC-Tales.

Greysia Polii – vítězka WD na OH v Tokiu 2020

Foto: Shi Tang/Getty Images

Mladí talenti zářili v Krumlově

Začátkem dubna se v Českém Krumlově pod taktovkou vrchního rozhodčího Michala Hubáčka rozjel již 9. ročník turnaje OLIVER Czech U17 International, který přilákal velké množství mladých a nadějných hráčů z celé Evropy i Asie.

Na chodu turnaje se od začátku až do konce podílelo 10 hlavních rozhodčích a celý organizační tým v čele s Jaromírem Janáčkem a Hanou Milisovou. Ředitel turnaje Radek Votava zhodnotil turnaj jako velmi povedený a úspěšný. A již nyní vyhlíží následující, jubilejní, 10. ročník.

„Od samého začátku jsem měl jasnou představu, co od uspořádání prvního ročníku očekávám. V červnu 2017 jsem byl s hráči na obdobném turnaji v Srbsku, a musím říct, že jsem odjížděl dost zklamaný. Chaotická organizace, nejistota na kurtech – z mého pohledu naprosto nedůstojné prostředí pro mezinárodní akci této věkové kategorie,“ řekl Radek.

„Tehdy pro Badminton Europe pracoval Pavel Florián, náš místopředseda klubu. Zavolał jsem mu přímo ze Srbska a povzdechł si, že většina těchto U17 turnajů ‚stojí za prd‘ a že by s tím možná šlo něco udělat. Pavel mi na to jen řekl: ‚Tak udělej lepší.‘“

„Vzal jsem jeho výzvu vážně. Sedl jsem si, napsal si, jak by takový turnaj měl vypadat, spočítal předběžný rozpočet, obvolal lidi z klubu, města Český Krumlov i další klíčové osoby.“

„Když jsem to celé znovu prodiskutoval s Pavlem, shodli jsme se, že to smysl dává – a šli jsme do toho. První ročník proběhl už na podzim 2017, druhý následoval v roce 2018 v termínu, který už se stal tradicí. A turnaj se konal bez přerušení – dokonce i v době covidu. V roce 2026 nás čeká jubilejní desátý ročník,“ popsal historii českokrumlovského turnaje Radek Votava.

Ředitel turnaje také nastínil, jaké cíle si kladl: „Hlavní pilíře turnaje od samého začátku byly jasné. Kvalitní rozhodčí od prvního do posledního zápasu, zápasy streamované online, hraní na badmintonových kobercích, elektronické ukazatele skóre, jednotné míče a celkově turnaj na úrovni, která bude v evropském kontextu nadstandardní.“

Radek se rozpovídal také o výzvách, které postupem času přibýly a vyzdvihl spolupráci celého pořadatelského týmu. „Přišly i další úkoly – v posledních dvou ročnících například novinka v podobě finančních odměn pro nejlepší hráče a hráčky, což byla další motivace posunout turnaj dál.“

„Ale nejdůležitější zůstává tým lidí, kteří turnaj dělají rádi. Mirek Janáček, Hanka Milisová, Karel Kotyza, Dennis Pražák, Pavel Florián, Petra Králová – to jsou klíčoví lidé z klubu, bez kterých by to nešlo. Dále také Tomáš Kozáček z Oliveru, před ním Honza Mikulka z FZ Forza, Zdeněk Janoušek z Jaza Streamu, Martin Tomka z PRO-SPORTU, představitelé města Český Krumlov, naši kluboví partneři a samozřejmě Český badmintonový svaz. Všem těmto lidem patří obrovský dík,“ přiblížil Radek Votava.

„A pro mě osobně, jsou srdcem turnaje rozhodčí. Bez nich si tuto akci vůbec nedokážu představit. Jsem rád, že do Krumlova jezdí rádi – a velmi si vážím nejen jejich práce na kurtech, ale i jejich pomoci při balení haly či dalších věcech okolo. Když přijede Radek Zbončák a zní jeho hromové ‚Love all, play‘, jen se usměju. A když dorazí Michal Hubáček, vím, že máme turnaj plně pod kontrolou,“ pochválil ředitel turnaje všechny rozhodčí.

Radek Votava na turnaji plnil nejen roli ředitele, ale také kouče.

Foto: Karel Kotyza

Foto: Karel Kotyza

Foto: František Stýblo

Para badminton se dostavil do Prahy

V pražském Wellness Hotelu Step se mezi 8. a 13. dubnem uskutečnil turnaj pro parabadmintonisty na vozíku, který se vůbec poprvé zařadil do světového okruhu BWF. Konkrétně se jednalo o grade 2, level 3. Hladký chod turnaje zajišťoval malajsijský vrchní rozhodčí Lui Wan Swee a jeho zástupce Raszyd Jablonski z Polska. Celkově se do akce zapojilo přes deset hlavních rozhodčích a 16 čárových rozhodčích dohromady z deseti dalších států.

Vzhledem k typu turnaje si rozhodčí museli dávat pozor na „nestandardní záležitosti“. Rozdíl oproti turnajům zdravých hráčů nastal už v momentě příchodu na kurt, kdy se mohli vydat napříč kurtem a nemuseli chodit okolo něj. I hráči v para badmintonu nicméně musí dodržovat pravidla správného oblékání a schvalování podléhají i jejich vozíky a další doplňkové vybavení jako jsou např. rukavice. Vzhledem k tomu, že turnaj v Praze byl nejnižším levellem BWF para turnaje, byli ve většině případů rozhodčí shovívaví a hráči byli na mnohé restrikce pouze upozorněni a vyzváni k nápravě do budoucna.

A jaká specifika se pojí s parabadmintonem na vozíku? Jedním z výrazných rozdílů jsou rukavice, které někteří hráči nosí. I ty musí splňovat pravidla pro reklamy, jež nesmí být větší než 8 čtverečních centimetrů.

Na vozíku, jehož sedátko může být pouze horizontální nebo nakloněné dozadu, je pak povolena pouze reklama výrobce a chodidla na něj musí být po celou dobu pevně fixována, stejně jako kalhoty za předpokladu, že mají volnou nohavici.

Upravená pravidla se mohla projevit i během samotných zápasů, kdy mají hráči nárok na pauzu pro opravu vozíku nebo odskočení si na toaletu. V takovém případě jim vrchní rozhodčí přidělí doprovod. Především se ale změnila velikost kurtu – ve dvouhrách se hrálo jen na jedné, široké, polovině směrem od podávací čáry k zadní (pakliže nešlo o podání, kdy se pole zkracovalo stejně jako v „klasické“ čtyřhře) a ve čtyřhrách už se použila celá plocha kurtu, ovšem bez území u sítě.

Foto: František Stýblo

V neposlední řadě se upravená pravidla týkají i podání, při kterém musí kola vozíku zůstat nehybná, hlava rakety musí směřovat dolů a podání musí být provedeno pod úrovní podpaží. Chyb se hráči mohli dopustit pokud se při úderu nadzvedli ze sedátka, uvolnila se jim fixace nohou nebo se během výměny dotkli nohou povrchu kurtu.

Všechna tato upravená pravidla museli mít rozhodčí na paměti. Odměnou za jejich snahu byla možnost si předposlední den turnaje zahrát bowling v prostorách hotelu a lépe poznat ostatní rozhodčí, což si všichni účastníci značně pochvalovali.

Foto: František Stýblo

Foto: František Stýblo

Foto: SK Hamr

Spojení úrovní AB přineslo rozporuplné názory

Letošní sezóna přinesla premiérové sloučení dvou úrovní A+B v každé kategorii. Zatímco věkové kategorie U13 a U17 válčily 12. a 13. dubna v Plzni, respektive v pražských Štěrboholech, turnaje U15 a U19 se oba uskutečnily 3. a 4. května v Praze, konkrétně v Braníku a ve Štěrboholech. Nový formát byl nejen pro hráče, ale i pro vrchní rozhodčí zajímavou zkouškou. Právě vrchní rozhodčí se pro náš časopis rozpovídali o tom, jak se jim nový koncept pozdával.

U13

Kategorii U13 měl na starosti Tomáš Knopp, který uvedl: „Hlavní myšlenka byla, aby se ušetřil víkend v termínovém kalendáři a umožnili jsme hráčům hrát své disciplíny buď v A nebo v B. Zároveň s tím to měla být i motivace pro hráče, kteří nechtějí jezdit na GPB, protože je to tak trošku malé Áčko. Zkrátka aby vystoupili ze stínu céček a zkusili republikový turnaj. Nejlepší hráči ve svých kategoriích měli hrát na GPA a tím se měl otevřít prostor a možnost pro hráče cca od 20. místa uhrát si svůj top výsledek na GPB.“

Tomáš také vysvětlil, že „první termín (U13 a U17) se moc nesetkal s pochopením, respektive nebyla dostatečná osvěta na způsob přihlašování a na celkovou myšlenku spojených AB, takže se ho účastnilo málo hráčů a oba turnaje AB byly poloprázdné. Druhý termín (U15 a U19) byl co do počtu účastníků mnohem lepší a více ukázal možnosti spojeného AB.“

„Celý koncept není špatný, pokud se vylepší a dotáhne systém přihlašování. Jedna z možností, jak k tomu přistoupit, je pracovat s jednou přihláškou na A i B, kdy se A budou účastnit nejlépe postavení (parametr k diskuzi) hráči a zbytek by byl automaticky přesunut do B. Zabránilo by se tak spekulacím ohledně toho, kam se přihlásit pro nejlepší bodový zisk. Trochu problém je, že se kvůli nutnosti velkého počtu kurtů limitují pořadatelé a turnaje by se musely konat v těch stejných halách pořád dokola. Proto pokud myšlenka spojeného AB přežije v budoucnu, určitě by se musel tento dvojtturnaj dělat jen jednou za rok, aby i ostatní organizátoři měli šanci pořádat republikové turnaje,“ uzavírá Tomáš.

U15

Turnaje kategorie U15 přiblížili Petr Urbanec a Karel Wimmer. „Z mého pohledu bylo super, že se jedná o dvě kategorie, a tak to šlo rozplánovat s posunem jedné z nich natolik dobře, že nebyl prostoj ani na jednom kurtu. Zároveň je to velká akce, kde na počet kurtů i na uřízení jsou potřeba dva vrchní rozhodčí (jeden z nich samozřejmě jako deputy) a jeden match control (a ten ideálně ještě s pomocníkem), takže na počtu ‚personálu‘ se neušetří.“

„Na turnaje úrovně B se dostanou i takoví hráči, kteří by na něj obvykle nejeli anebo by se tam nedostali. Tím, že ti špičkoví už obsadili A turnaj (a nemohli hrát zároveň na B), pro slabší hráče je to povzbuzení a mohou to příště zkusit na takovýchto turnajích a neobrážet jen céčka a děčka,“ uvedl Karel.

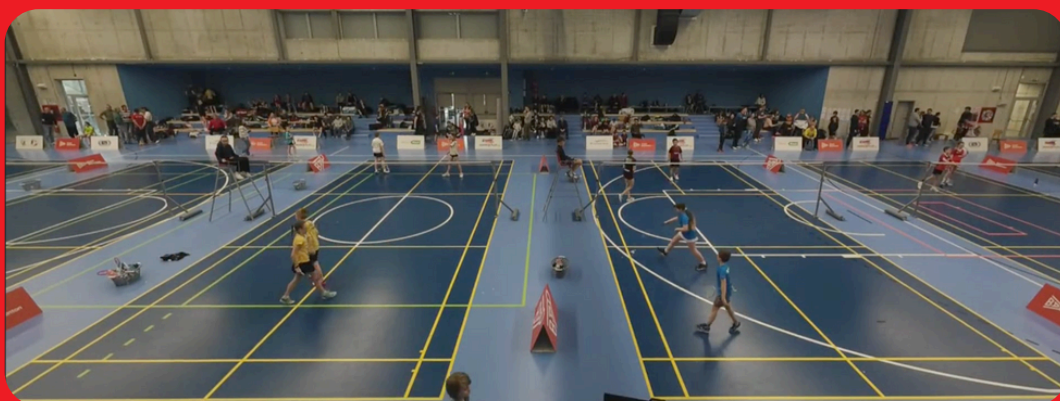
Petr pak popsal: „Formát dvouturnaje GPA a GPB byl od počátku experimentem. I u podobných novinek je však důležité, aby měli pořadatelé a rozhodčí jasno, jaká očekávání má tento modul naplnit a podle čeho bude hodnocen. To zde bohužel chybělo. Ještě krátce před uzávěrkou přihlášek nebyla zcela jasná pravidla a jejich výklad se teprve postupně upřesňoval. To vedlo k rozdílným představám hráčů, trenérů i dalších vrchních rozhodčích a následně k určitému rozladění.“

„Turnaje se zúčastnilo téměř 60 chlapců a 60 dívek, což dalo šanci i hráčům, kteří běžně startují jen na oblastních turnajích. Na jedné straně to znamenalo řadu velmi nevyrovnaných zápasů, na druhé straně to mohlo motivovat slabší hráče, kteří zažili atmosféru vyšší soutěže.“

„Po organizační stránce si dvouturnaj vyžádal pečlivou přípravu, promyšlené plánování a dostatečně velký a zkušený tým. Pozitivní bylo i to, že souběh dvou turnajů umožnil hráčům, kteří postupovali dál, delší čas na odpočinek mezi zápasy, aniž by kurty zůstaly prázdné. To se projevilo na nedělních semifinálových a finálových zápasech. Oproti běžným GPA a GPB bylo v hale v těchto fázích turnaje dost diváků, kteří vytvořili atraktivní kulisu“, zhodnotil Petr.

U17

Kategorii U17 odřídil Michal Hubáček: „Jako vrchní rozhodčí jsem měl na starosti první víkend, ve kterém se spojily turnaje GPA a GPB v jeden, kam se sjela celá širší špička kategorie U17. Průběh turnaje sám o sobě není nijak odlišný od jiných turnajů, je jen potřeba se více soustředit na plánování zápasů, aby nedošlo ke zbytečným prostojům. Nicméně s ohledem na nedostatek hráčů v jednotlivých kategoriích, jak nám první tyto turnaje ukázaly, není s časovým programem moc problém,“ vysvětlil Michal.

„Můj pohled na tento systém turnajů je ale hodně smíšený. Asi chápu záměr lidí, kteří tento systém odhlasovali. Bohužel úplná absence zakomponování pravidel do našich rozpisů udělala z přípravy těchto prvních turnajů peklo. Záměr jako takový nám vrchním rozhodčím nepřísluší hodnotit. Při přípravě turnaje a pak v jeho průběhu se musíme opírat o papírové podklady, které nejprve chyběly. Po relativně dlouhé diskuzi mezi vrchními došlo k úpravě rozpisu soutěží (RS), který byl interpretován několika různými způsoby, a tak opět došlo k dalším neshodám a podmínkám k řešení.“

„Dokážu si představit, že by tento systém někdy v budoucnu mohl fungovat. Ale je zapotřebí mít pevné opodstatnění, co je vlastně účelem, a na základě toho mít oporu v podobě RS a předpisů. Bez těchto věcí je pokračování v tomto systému...“ uzavřel Michal.

U19

Turnaj pro nejstarší mládežnickou kategorii odřídila rodinná dvojice Michala Krejčí a její dcera Adéla.

„Loni jsme si tradičně požádali o přidělení turnaje A. Nakonec z toho byl spojený turnaj AB kategorie U19. Řekli jsme si, že to zvládneme. Časem jsme ale naráželi na drobné komplikace např. v tom, že byl potřeba druhý vrchní rozhodčí, kterého v oddíle nemáme. Naštěstí v březnu proběhlo školení, kde si licenci mohla udělat moje dcera,“ přiblížila vrchní rozhodčí.

„Další nepříjemnost byla spojená s naší ústeckou halou, o které jsme se v dubnu dozvěděli, že není v nejlepší kondici a potřebuje velkou rekonstrukci. Takže se do odvolání uzavřela. Naštěstí se objevil pan Coufal a půjčil nám svoji halu v Praze. Komplikace se nevyhnuly ani přihlašování hráčů, kdy nebylo jasné, kdo hraje A a kdo B a kdo s kým jaký typ turnaje vlastně hraje. Velmi nejasný dodatek k rozpisu soutěží zmátl úplně všechny. Samotný turnaj byl ale nakonec procházka růžovou zahradou,“ uvedla ke svému turnaji Michala.

„Přestože mne koncept spojení takto velkých turnajů neoslovil, organizovat GPAB bylo skvělou zkušeností. Za řízením samotného turnaje se skrývalo spoustu práce s obvoláváním trenérů a rodičů, párování a plánování. Myslím, že tento koncept potřebuje ještě doladit. Samotné hrací dny už ale probíhaly hladce a bez zpoždění. Náš organizační tým odvedl skvělou práci a sama turnaj hodnotím pozitivně,“ vysvětlila svůj postoj Adéla.

Foto: Jakub Mazúr

Extraligová show v Ostravě

10. května se v prostorách ostravské haly Ridera Sport konalo Final Four Extraligy, u kterého nemohli chybět ani naši rozhodčí. Jako čároví vypomohli místní badmintonoví nadšenci, zatímco hlavní se do moravskoslezské metropole sjeli i z ostatních částí Česka. Celý turnajový den proběhl pod taktovkou vrchního rozhodčího Václava Pasze.

Ranní přípravy rozhodčích zajímavým dotazem zpestřil hráč pražského Meteoru Ondřej Král, který u jednoho kurtu poukázal na visící síť pod stropem a chtěl vědět, jestli její trefení bude znamenat chybu nebo nový míč. Síť se totiž v některých místech lehce prohýbala a mohlo se tak zdát, že nad kurtem není dostatečná výška. Po konzultaci s vrchním rozhodčím bylo rozhodnuto, že se případný náraz míčku do sítě bude považovat za chybu.

Zpestřením, které doprovází celou extraligovou sezónu, byl odlišný systém počítání. Extraligové zápasy se totiž hrají do 11 bodů na tři vítězné sety, a tak se rozhodčí museli přizpůsobit rychlejšímu sledu zápasů.

Práci vrchního rozhodčího měl na starosti Václav Pász, který hodnotí turnaj jako velmi povedený: „Hala byla vzorně připravená, i přes to, že slouží hlavně ke komerčnímu využití a není dělaná na akce tohoto typu. Pořadatel odvedl velký kus práce. Zároveň monumentální zahájení a velmi dobrá návštěvnost nastavila skvělou atmosféru pro celý den,“ říká Václav.

„O co je soutěž družstev snadnější na přípravu, tím je náročnější v průběhu, kdy je potřeba reagovat na sestavy, kontrolovat je, napomáhat k návaznosti zápasů a dávat pozor, aby se utkání zbytečně neprotahovala“ dodává vrchní rozhodčí.

„Za vrchní rozhodčí bych také chtěl dodat, že tento typ akce je velmi individuální. Proto je velmi důležité nejen dbát na pravidla a řády, ale také projevit cit a mít dávku empatie“, uzavírá Václav.

Organizační úkony měl na starost oddíl B.O. Chance Ostrava, v čele s Markem Švábíkem. „Finálový turnaj Extraligy smíšených družstev 2025, který jsme pořádali v Ostravě, byl pro nás všechny nesmírně silným a emotivním zážitkem. Přípravy probíhaly dlouhé týdny – od ladění technického zázemí, spolupráce s partnery a médií, až po finální produkci nástupů týmů s hudbou, světly a LED obrazovkami. Chtěli jsme vytvořit nejen sportovní vrchol sezony, ale i divácký zážitek, který utkví v paměti,“ říká ředitel turnaje Marek Švábík.

Celý den byl naplněný napínavými zápasy a skvělou atmosférou, která spojila všechny účastníky i fanoušky. „Byla to oslava badmintonu jako týmového sportu – s důrazem na respekt, nasazení a komunitu. Velké díky patří i rozhodčím, kteří odvedli profesionální a klidnou práci i v nejtěsnějších situacích,“ doplňuje ředitel turnaje.

Foto: archiv redakce

Ti nejmenší si podmanili Štěrboholy

Již čtvrtý ročník dětského mezinárodního turnaje na našem území, který je zároveň jednou z největších juniorských akcí v Evropě, přinesl hojnou účast. Turnaje v pražských Štěrboholech se zúčastnilo celkem 398 hráčů ze 16 zemí světa. Událost se tak stala nejen soutěžním kláním, ale i místem setkání rozmanitých kultur a sportovního nadšení.

„Letos jsem očekávala trochu menší účast oproti loňskému rekordnímu ročníku (tehdy se zúčastnilo 432 hráčů, pozn. redakce). Ale kdepak, moje naivní představa se brzy rozplynula,“ říká vrchní rozhodčí celého turnaje Michala Krejčí.

„Zhruba do března chodily přihlášky každý den. Největší nápor byl na začátku května, kdy se přihlásilo nejvíce hráčů. Všechno muselo být zpracováno, páry domluveny a turnaj připraven. Velmi zajímavý byl i fakt, že mnozí naši hráči se chtěli spárovat s cizincem,“ dodává Michala, pro kterou letošní turnaj přinesl i emočně vypjaté momenty.

„Turnaj proběhl víceméně v přátelské atmosféře. Velké emoční neshody byly pouze s tureckou výpravou. Tureckého trenéra jsem nakonec musela v sobotu požádat, aby opustil halu. Bužel jeho neznalost anglického jazyka znemožnila vyplnit mé přání. A v neděli přišel znovu. Nicméně máme i pozitivní odezvy. Tatínek jedné dívky dokonce děkoval, že dcera měla ve skupině pouze cizinky. S děvčaty od nás si může zahrát kdykoli, ale s francouzskou nebo tureckou reprezentantkou jen zde,“ okomentovala průběh turnaje vrchní rozhodčí.

Na semifinálových a finálových zápasech se podíleli čtyři hlavní rozhodčí, kteří byli pro většinu hráčů a hráček novinkou. Tento nezvyk vyvolal v některých z nich z počátku nervozitu, ale velmi rychle si na tuto změnu zvykli.

Organizační povinnosti měl na starosti stejně jako v letech minulých Jan Jirásek, který si pochvaloval silnou účast nejen evropských, ale i asijských velmocí. Dále uvedl: „Jako hlavní organizátor bych chtěl velice poděkovat všem, kteří se na turnaji podíleli. Včetně svazových rozhodčích, kteří v neděli řídili semifinálová a finálová utkání, a přispěli k tomu, že jednotlivé výpravy odjížděly spokojené a většinou již avizovali účast na příštím ročníku.“

Foto: Karel Kotyza

Premiéry a zkoušky v Budějovicích

V Českých Budějovicích se ve dnech 19. až 22. června konal Czech International Future Series – turnaj, který si může připsat hned několik premiér. Vůbec poprvé se na jihu Čech konal takto velký mezinárodní turnaj a také se jednalo o první akci v Evropě (a zároveň třetí individuální turnaj na světě), na které se testoval alternativní systém bodování 3x15. Hráčům tak pro vítězství v zápase stačilo vyhrát dva sety do 15 bodů.

Při prvních momentech bylo znát, že si mnozí rozhodčí na jiný systém počítání museli zvykat. Prakticky ihned se ale zvládli přizpůsobit přestávkám v osmi bodech místo standardních 11 a rychlejšímu ukončení jednotlivých setů.

Ředitelem turnaje byl Radek Liebl, který se rozpovídal o tom, jak se turnaj připravuje pro rozhodčí a co jako organizátor potřebuje z jejich strany. „Já jako pořadatel potřebuju, aby mi rozhodčí sdělili e-mail, jméno, číslo telefonu a všechny informace o svém příjezdu i odjezdu, a to včetně přesného času, místa a případně čísla letu, pokud se do místa turnaje dopravují letecky,“ vysvětluje.

„Jako pořadatel chceš, aby rozhodčí na ten turnaj jezdili rádi. A když se pořádně nedomluví ani jedna strana, tak můžou být naštvané obě strany ještě před tím, než by se vůbec viděly. Informace potřebuju takhle dopředu i proto, že musím říct hotelu, kdy všichni přijedou a odjedou, jak vypadá skladba pokojů, naplánovat počty jídel na hale, naplánovat transport do a z místa turnaje, zajistit správný počet a velikosti triček pro lajnové rozhodčí a spoustu dalších maličkostí,“ přiblížil Radek aspekty příprav turnaje.

„Čím dřív tyto informace jsou, má organizátor víc času připravit turnaj tak, aby byl v pohodě pro obě strany. Když to vezmu jako konsekvenci, tak to usnadní práci všem rozhodčím na tom turnaji, jestliže je všechno v pořádku,“ dodal ředitel turnaje k nutnosti poskytnutí informací.

Radek Liebl apeloval i na to, aby se rozhodčí na turnaje přihlašovali svědomitě: „Už v momentu, kdy se jako rozhodčí přihlašuju, bych měl vědět, že na danou akci budu moct. A ne, že si týden před jejím začátkem vzpomenu, že mě nepustí z práce. Že někdo před turnajem onemocní, to se stane. Ale nejhorší pro pořadatele je, když mu dva dny před začátkem vypadnou někteří lidi, které potřebuje. To už je pak extrémně těžké nahradit, což zatěžuje ty zbylé chudáky, kteří to musí oddržit.“

Své povídání Radek zakončil tím, že samotné rozhodčí už ze své pozice během turnaje nemusí mít tak detailně na starosti: „Rozhodčí ví co mají dělat daleko lépe než já, u nich nemám co řešit. Všichni se ale na mě vždy můžou obrátit, pokud mají problémy, něco jim nejde nebo se něco děje, tak já jsem jako pořadatel od toho, abych jim pomohl.“

JAK SE PŘIPRAVIT NA NUWA?

Během turnaje proběhly také zkoušky NUWA, což je workshop pro hlavní rozhodčí, kteří usilují o evropskou badmintonovou licenci. Pokud kandidáti tímto workshopem úspěšně projdou a zvládnou napsat písemný test, hodnotitelé je mohou pustit na samotnou zkoušku BE. Cílem NUWA je rozhodčí připravit a otestovat jejich schopnosti. V Budějovicích těmito zkouškami úspěšně prošli tři kandidáti ze šesti.

Jedním z hodnotitelů zkoušek byl Christof Osebold (GER), který přiblížil, co je pro jejich úspěšné splnění důležité. „Při zkouškách sledujeme celý zápas, počínaje sháněním hráčů na meeting pointu až po odchod z kurtu. Dáváme pozor na nástup, držení těla, jak rozhodčí stojí a sedí, jak mluví, jakou mají intonaci a jak dělají hlášení. Během zápasu je důležité, aby měli rozhodčí kontrolu nad tím, co se na kurtu děje – jestli opravdu vidí všechno a jestli nastalé situace řeší rychle. V neposlední řadě je podstatný i odchod z kurtu.“

„Čtení pravidel, ITTO (instrukce pro rozhodčí, pozn. redakce) a materiálů na stránkách BWF, včetně prohlížení obrázků z databáze oblečení je pro přípravu důležité. Co určitě pomáhá je s ostatními kolegy a zkušenými rozhodčími probírat situace na kurtu a požádat je, aby vám dali zpětnou vazbu z vašich zápasů. Velmi užitečné je nahlédnout do časopisu BWF, protože v něm vždy najdete poslední vývoj, nejnovější změny pravidel a také tipy a triky na to, jak některé věci na kurtu řešit,“ doporučil kandidátům Christof.

Na zajištění chodu turnaje se kromě sedmi českých a dalších 12 zahraničních hlavních rozhodčí a 20 čárových rozhodčích podíleli také vrchní rozhodčí Eva Havlová a Christos Evangelidis z Řecka. Rozhovor s Evou si můžete přečíst na následujících stránkách.

Ilustrační foto

Foto: Jakub Mazúr

Z porodnice na turnaj do Budějovic

Vrchní rozhodčí Eva Havlová se pro VERDIKT rozprávěla o Future Series v Budějovicích, kde byla jako deputy (zástupce, pozn. redakce) vrchního rozhodčího. V rozhovoru Eva sdělila nejen to, jak na turnaji vypadal její běžný den, ale také o tom, co je pro práci vrchního nejdůležitější.

Jak vypadala Tvoje příprava na turnaj – co všechno jsi jako deputy vrchního rozhodčího musela udělat a zařídit předem?

Porodit, zjistit, že obleču uniformu a zajistit u manžela hlídání dvou dětí :)

Byla jsem Radkovi Lieblovi nápomocná hned od začátku – tip na stream, kontrola propozic, posílala jsem mu předpisy BWF a BE, aby měl vše v hale správně připraveno. Dále jsme ladili práci s matchcontroleem. Přípravovala jsem prezentace pro meetingy, časový plán turnaje včetně komunikace s člověkem ze sázkové kanceláře. Navíc jsme se museli připravit i na testování bodovacího systému 3x15.

Mohla bys popsat, jak na turnaji vypadal Tvůj den? Předpokládám, že ses během něj asi moc nezastavila.

Každý den je trochu jiný, záleží v jaké fázi turnaje se nacházíme. Nejnáročnější jsou vždy první dva dny, kdy se odehrává největší počet zápasů. Vrchní rozhodčí i zástupce vrchního rozhodčího bývají zpravidla první v hale, aby zkontrolovali, zda vše funguje a je připraveno. Následuje testování míčů náhodně vybraným právě rozehrávajícím se hráčem, briefing s hlavními rozhodčími a čárovými rozhodčími, finální příprava kurtů a svolání hráčů pro první zápasy na meeting point. Pokud jsou zápasy dobře a včas naplánovány, turnaj běží hladce.

My jsme však zažili situaci, kdy jsme během dne museli doplánovat zápasy podle výsledků prvního kola hlavní soutěže a následně se nám objevily kolize, když hráči startující ve dvou disciplínách měli hrát současně v jeden okamžik. Tento případ nastane v momentě, když máte předem určené zápasy na kurty, na které lze sázet. Většinou jde o atraktivnější a delší zápasy. Problém ale byl, že stejný hráč má zároveň hrát druhou disciplínu na jiném kurtu. V tu chvíli bylo nutné jednat rychle a vědět, který zápas má přednost.

Dále bylo nutné brát v úvahu i čas na odpočinek mezi zápasy. Nezastavíte se a fungujete v několika dimenzích. Komunikujete s hráči, se streamem a člověkem zodpovědným za zápasy, na které se sází. Improvizujete a snažíte se, ať je dopad na hráče a plynulost hry minimální. Ráda bych tady vyzdvihla skvělou spolupráci s matchcontrol, tj. Lindou, Hankou a Mírou.

A aby toho nebylo málo, tak za vámi ještě ve stejnou dobu chodí hlavní rozhodčí, protože potřebují vyřešit nejasnosti ohledně oblečení hráčů na meeting pointu :). S lehkou dávkou adrenalinu se nám podařilo náročný den skončit téměř bez zpoždění. Tyto situace vás nicméně jako vrchního rozhodčího (v mém případě zástupce vrchního rozhodčího) posunou zase o něco dál.

Jak bys ohodnotila budějovickou halu z pohledu vrchního rozhodčího? Vyskytly se nějaké problémy, které jste v souvislosti s halou museli řešit?

Budějovickou halu mám ráda, líbí se mi především její prostor a zázemí. Během turnaje jsme nemuseli řešit žádné problémy. Jestli se nějaké objevily před tím, to je spíše otázka na Radka Liebla, ředitele turnaje.

Nastal během turnaje nějaký kuriózní moment nebo moment, který si budeš ještě dlouho pamatovat?

Kuriózní moment zřejmě ne, ale tento turnaj si budu pamatovat proto, že jsem na něj jela s celou rodinou. Hlavně o tříměsíční dceru se po dobu turnaje staral manžel. Bez jeho podpory bych se turnaje nemohla zúčastnit.

Co je na práci vrchního nejdůležitější, jaké kvality by měl mít?

Důležitá je komunikace, nadhled, zodpovědnost, dále by měl být nápomocný ve všech situacích, měl znát souvislosti, orientovat se ve všech předpisech včetně práce s Tournamentem.

Co je podle Tebe klíčem k dobře fungujícímu týmu rozhodčích během mezinárodního turnaje?

Kvalita rozhodčích a myslím tím opravdu všech – vrchní, hlavní i čároví. Pro mě je odměnou, když vidím, že mezi rozhodčími panuje dobrá nálada bez nějaké závisti či povýšenosti.

Pokud by nějaký vrchní chtěl řídit obdobný turnaj jako ty právě v Budějovicích, co všechno pro to musí udělat?

Na pozici zástupce vrchního rozhodčího stačí národní licence, odhodlání, znalost TP a angličtina. Pokud jde o řízení turnaje, tam už musí být licence BE (podmínky BE pro vrchní rozhodčí si zájemci mohou nastudovat [zde](#), pozn. redakce).

Ty de můžeš se pyšnit Badminton Europe licencí pro vrchního rozhodčí – měla bys nějaké tipy a rady pro ostatní vrchní, nebo třeba i jen zájemce, jak se dostat na tak vysokou úroveň?

Badminton Europe má přímo dané podmínky, za kterých je možné se kurzu pro rozhodčí zúčastnit. Důležité je nemít strach a chtít se posouvat dál.

Foto: Ladislav Káňa

Končí povinnosti vrchního s koncem turnaje nebo je potřeba z Tvé strany ještě provést nějaké úkoly?

Ihned po skončení turnaje musíme poslat výsledky a report ve kterém jsou informace:

- o hráčích, kteří se z turnaje odhlásili po určitém termínu,
- o incidentech, které se objevily na kurtu (např. udělení karet hráčům za nesportovní chování),
- o porušení pravidel z pohledu oblečení hráčů.

Do dvou týdnů po turnaji pak pošleme zprávu vrchního rozhodčího, ve které hodnotíme turnaj podle předem definovaných kritérií.

Co říkáš na testovaný herní systém na dva vítězné sety do 15 bodů?

Nový systém je zajímavý. Z pozice vrchního rozhodčího bylo nutné upravit plánování délky zápasu prvních kol, především v kvalifikaci – tedy zkrátit z obvyklých 35 minut na zápas na 25, aby nevznikaly zbytečné prodlevy na kurtech. Vzhledem k tomu, že nebyly a ani nemohly být navýšeny počty startujících v hlavní soutěži, byly hrací dny podstatně kratší než při stávajícím systému, kdy se při velkém počtu třísetových zápasů někdy končí i po 22. hodině.

Tím, že jsou zápasy kratší, má matchcontrol daleko více práce a musí se dívat, kdy rychle připravit další zápas. Hodně jsem na matchcontrol pomáhala, tak jsem snad ani jeden zápas neviděla celý. K zápasům se proto bohužel vyjádřit nemohu. Co nás ale vždy nejvíce zarazilo, bylo když jsme se podívali na skóre, které ukazovalo 8 bodů, a divili jsme se, proč hráči mají přestávku. To byl největší nezvyk.

Foto: Jakub Mazúr

Foto: Karel Kotyza

Na jih Čech zavítali i poloprofesionálové

V Českých Budějovicích se představili i výrazné tváře z řad světových rozhodčích. Jedním ze školitelů v rámci zkoušek NUWA byl totiž dánský umpire Jacob Syndberg, který se účastnil olympijských her v Tokiu a Paříži, sedmkrát mistrovství světa a několikrát těch největších turnajů jako je Thomas & Uber Cup, Sudirman Cup anebo World Tour Finals. V rozhovoru mluví o NUWA i o své rozhodcovské kariéře.

Jaká je Tvoje role při NUWA zkouškách a co přesně obnáší hodnotit hlavní rozhodčí v praxi?

Moje role spočívá v tom, že jsem hodnotitel. Jmenuje mě Badminton Europe, v rámci které máme celou hodnotící komisi zkušených rozhodčích, z nichž někteří jsou už v důchodu a jiní jsou stále aktivními umpiry. Jako hodnotitelé jsme na turnaje vždy jmenováni ve dvou a naší úlohou je vést NUWA, což znamená poskytovat zpětnou vazbu kandidátům, sledovat jejich zápasy a snažit se jim dát zpětnou vazbu a rady tak, aby byli ještě lepšími rozhodčími. Jako umpíři bychom se totiž měli snažit "pískat" co nejvíce stejným způsobem bez ohledu na to, kdo na té židli zrovna sedí nebo kdo je rozhodčí pro podání.

Zajistíme tak, že hráči budou mít stejnou zkušenost ze hry, kterou neovlivní to, kdo je zrovna rozhodčím na jejich zápasu. Celkově tedy NUWA slouží ke standardizaci pro hlavní rozhodčí a poskytování rad do budoucna. Součástí celé zkoušky je v neposlední řadě i písemný test, který musí uchazeči složit. Ten slouží také jako příprava na budoucí testy pro Badminton Europe. Vše je děláno pro to, aby se mladí rozhodčí zlepšovali.

Jak jsi se stal hodnotitelem? Požádal jsi o to, nebo Tě jmenovali?

Byl jsem jmenován. V rámci hodnotící komise se díváme na to, jaké máme zkušené evropské rozhodčí a kdo z nich dokáže učit a předávat rady kandidátům. Trochu jsme si popovídali a mě nabídka zaujala. Během mé kariéry mi pomáhala spousta starších zkušených rozhodčích, tak proč bych nemohl dělat totéž? To je způsob, jak se člověk nejlépe učí.

Jaké jsou nejdůležitější aspekty výkonu rozhodčího, které během zkoušky sleduješ?

Nejde jen o jeden aspekt. Obecně potřebujeme dobrou prezentaci. Potřebujeme dobrou kontrolu zápasu, aniž bychom byli příliš přísní.

Potřebujeme také to, čemu říkáme dobré oko pro hru, aby měli hlavní rozhodčí cit pro hru a mohli ve správný čas udělat správná rozhodnutí. Pro většinu lidí je tento cit přirozený, ale když ho nemáte, může to při rozhodování trochu skřípat. Ale když máte dobrý cit pro hru, jde to prostě mnohem lépe, protože dokážete předvídat a být o krok před hráči, protože dokážete odhadnout, co z jejich strany přijde.

Sleduješ, jak kandidát komunikuje s vrchním rozhodčím nebo ostatními kolegy z řad rozhodčích?

Hlavní rozhodčí by měli hodně komunikovat s rozhodčími pro podání i čárovými, mj. tím, že berou na vědomí jejich signály. Taky je důležitá jejich interakce s vrchním rozhodčím, což ale neznamená, že by si povídali o počasí. Jde o relevantní komunikaci ohledně nadcházejícího zápasu. Všimli jste si reklamy na oblečení hráče nebo něčeho, o čem jste měli pochybnosti a volali jste vrchního? Přesně na tuto komunikaci se pohlíží.

Jak přistupuješ k chybám – kde je hranice mezi drobným nedostatkem a chybou, která už je závažnější a může být třeba i důvodem k neudělení zkoušky?

U písemného testu máme otázku a správnou odpověď, která je zkrátka správná. Test je nicméně rozdělen na více částí, přičemž v jednotlivých částech můžete získat různé skóre. Když například ve třetím segmentu můžete za každou odpověď dostat tři body a uvedli jste v odpovědi většinu informací správně, pravděpodobně dostanete dva body.

Pokud ale nebudou všechny údaje přesné, odečteme vám nějaké body a podle toho, jak moc jste se trefili, to buď klesne na nulu, nebo dostanete částečné body za to, že jste aspoň něco měli správně.

S uchazeči se při závěrečném hodnocení bavíme a jejich odpovědi procházíme, protože roli hraje i jazyk. Někteří se totiž v angličtině cítí lépe než jiní a písemná angličtina může být pro některé lidi výzvou. Takže pokud si můžeme promluvit a zjistíme, že se jedná spíše o problém s gramatikou než se znalostí pravidel, pak můžeme body trochu zvýšit.

A chyby na kurtu? Nejde o to najít chyby a říct: Tohle jsi udělal špatně. Tak to nefunguje. Ale s kandidáty mluvíme o situaci, kterou na kurtech zažili a většinou rozhodčí může přijít s návrhem, co mohl udělat jinak nebo lépe. Zkrátka jde o poučení se ze situace, není to o hledání chyb. Z toho se nikdo nic nenaučí. Jde o to identifikovat situace a přijít s řešením, jak danou situaci vyřešit. Hlavní myšlenka celé zkoušky je pomáhat rozhodčím zlepšovat se.

Co bys doporučil rozhodčím, kteří se na NUWA zkoušku teprve chystají – na co se mají zaměřit, a co si třeba potrénovat?

Nejlepší radou je být dobře připraven. Číst pravidla, ITTOs (instrukce pro rozhodčí, pozn. redakce), slovníček, všechny tyto dokumenty. Opět jde o to, že tímto způsobem standardizujeme naše rozhodčí. Důležité je také získat co největší praxi, ať už v místním klubu, místní lize, na místních turnajích nebo kdekoli. Je to stejné jako u hráčů – pokud budete často trénovat, vaše úroveň se bude držet nahoře. Když budete trénovat jednou a pak dva měsíce nic nedělat, vyjdete ze cviku. Jde o to udržovat si dobrou stabilní úroveň. A pravidla si můžete pravidelně číst, je to jako příprava na zkoušku ve škole – musíte mít všechny věci v hlavě.

Ted' už k tvojí samotné praxi umpira. Pokud se nepletu, jsi poloprofesionální umpire. Co si pod tím můžeme představit? A je nějaký rozdíl mezi poloprofesionálními a ostatními rozhodčími?

Není v tom žádný rozdíl. Jsme na tom úplně stejně. Nikde není psáno, že poloprofesionálové musí mít finále, poloprofesionálové musí mít takové a makové věci. Existují různé zvěsti, ale nemáme žádné speciální zacházení. Jsme normální rozhodčí na turnaji, stejně jako všichni ostatní. Jsme prostě jedni z kolegů, máme stejné postavení a stejné podmínky.

Pro mě osobně je jediný rozdíl v tom, že toho musím dělat mnohem víc, protože musíme dělat minimálně osm turnajů ročně. Kromě toho máme ve smlouvě nějakou projektovou práci, což znamená, že až 21 dní můžeme dělat projektovou práci. Jde o projekty jako je nový systém bodování, měření času mezi výměnami, nebo teoreticky o nový systém pro podání. Případně může jít i o to, jaká pravidla je potřeba upravit atp. Takovýchle malých projektů, které se snaží zlepšit badminton a my je podporujeme svými nápady, postřehy a z pohledu rozhodčích.

Plánuješ si své cesty sám, nebo tě BWF jmenuje na konkrétní turnaje?

Dostupnost poskytujeme jednou ročně a BWF pro nás sestavuje kalendář. Jako poloprofesionálové potřebujeme být vystaveni všem druhům turnajů. Dělán proto Super 100, Super 1000, parabadminton, prostě cokoli. Díky kalendáři na začátku roku vím, co budu dělat po jeho zbytek. Může samozřejmě dojít ke změnám, ale rámcovou představu o svém plánu mám.

Jak jsi se dostal k rozhodování na mezinárodní úrovni a jak dlouhá byla cesta od národní akreditace po první BWF turnaj?

Vše začalo doma v Dánsku v mém místním klubu, když náš nejlepší tým hrál ligu. Jako junioři jsme byli posazeni do role hlavních rozhodčích, kdy jsme jen počítali body a ukazovali divákům, jaké je skóre.

Po nějaké době se otevřel kurz pro rozhodčí a já si řekl: No jo, proč to nezkusit? Zlepším se ve znalosti pravidel. V tu chvíli jsem ještě netušil, že budu muset skutečně rozhodovat zápasy. Od té chvíle už se to jenom nabalovalo. Líbilo se mi to. Byla to dobrá zkušenost. Pak začaly přicházet další kurzy a postup přes národní žebříček, Badminton Europe a pak BWF. Takže je to dlouhá cesta. Dělán to dohromady už 34 let. Tehdy jsem kdysi strávil téměř deset let jako certifikovaný rozhodčí BE, než jsem dostal šanci v BWF. Dnes už je to mnohem rychlejší.

Co bys doporučil českým rozhodčím, kteří uvažují o cestě na mezinárodní úroveň?

Opět jde o to, aby rozhodčí měli co nejvíce praxe. Každý turnaj, na který se dostanete, je velmi dobrým tréninkem, a to zejména na začátku. I když jste ale na úrovni Badminton Europe, pořád potřebujete praxi, protože hráči jsou na vyšší úrovni a hra je rychlejší. Když jsou zápasy obtížnější, potřebujete více tréninku. Nemůžete absolvovat jen jeden turnaj za rok. To nestačí. Což vidíme i jako hodnotitelé – na kandidátech, kteří nemají dostatek zápasů, je při hodnocení vidět rozdíl, protože jsou zahlceni rychlejšími hráči, vypjatějšími momenty i hráči, kteří na vás jako na rozhodčí více tlačí. Pokud to nemáte natrénované, máte problém. Takže opět, stejně jako hráči, trénujte pořád. A pak si můžete udržet úroveň a vybudovat sebevědomí. Je prokázáno, že trénink funguje.

ME v Dánsku očima čárové rozhodčí

V dubnu se v dánském městě Horsens uskutečnilo Mistrovství Evropy. Český badminton na šampionátu nezastupovalo pouze devět hráčů, ale i Eva Lešková, která na turnaj přijela jako čárová rozhodčí. Své dojmy z celého týdne přináší v následujícím rozhovoru.

Můžeš na úvod přiblížit, jak se Ti povedlo se na tento prestižní turnaj dostat jako čárová rozhodčí?

Upřímně úplně nevím, jak se mi to povedlo :) Reagovala jsem na pozvánku, kterou zasílala Veronika. Určitě pomohly moje zkušenosti z mezinárodních turnajů, ale trochu zafungovala i náhoda, protože ve stejném termínu se v Praze konal Czech Para Badminton Open a myslím si, že hodně našich čárových rozhodčích bylo právě na tomto turnaji.

Jak podle Tebe fungovala spolupráce v týmu – jak mezi čárovými, tak s hlavními a vrchními rozhodčími?

Spolupráce byla fajn. V týmech jsme až do semifinále byli po šesti. Týmy se neměnily, takže za ten necelý týden měl člověk opravdu šanci ostatní lidi poznat.

Velkou převahu samozřejmě měli domácí čároví rozhodčí. Trochu mě překvapil věkový průměr domácích – většině bylo výrazně víc než 60 let. Myslím ale, že i je potěšil přísun energie od mladších mezinárodních čárových. Co se týče hlavních rozhodčích, tam bohužel nebylo tolik prostoru na vzájemné poznávání. Potkávali jsme se víceméně jen při nástupech. Jak zázemí v hale, tak i hotel měli jiný než my, takže kontakt s nimi trochu chyběl.

Vybavíš si nějaký nejzajímavější zápas, kterého jsi se účastnila?

Bylo jich víc, ale opravdu skvělý badminton hrál Alex Lanier – jeho semifinálový zápas proti Christo Popovovi měl opravdové grády. Líbily se mi i zápasy Chorvata Dinaty, který hrál velmi bojovně. Zajímavá byla i nekonvenční dvojice Zilbermanových, které jsem sledovala jen z hlediště. Myslím si, že nikdo nevěřil, že pár, ve kterém je hráčce 67 let, může postoupit do druhého kola. Jim se to ale podařilo proti dvacetiletým Švédům.

Dánsko je bezpochyby badmintonová velmoc – jakou atmosféru dokázali tamní diváci vytvořit? A neublížilo jí odhlášení největších domácích hvězd kvůli zdravotním problémům?

Atmosféra byla skvělá a i divácká účast byla velmi slušná – už od prvního kola a to dokonce i na ranní zápasy.

Neúčast hlavních hvězd ale atmosféře určitě trochu uškodila. Dánové měli velké ambice, nakonec hráli ve třech finále a odvezli si „jen“ dvě zlaté medaile. S Axelsenem nebo Antonsenem by ta atmosféra určitě dostala ještě úplně jiný rozměr. Celkově ale bylo vidět – i ve městě Horsens – že badminton má opravdu silnou fanouškovskou základnu a že se hodně investuje do sportovní infrastruktury a klubů.

Jaký je podle Tebe největší rozdíl mezi rozhodováním na domácích turnajích a na evropském šampionátu?

Co se týče samotného rozhodování, nevidím v tom až takový rozdíl. Myslím si také, že díky Veronice a její práci je organizace čárových rozhodčích u nás na velmi vysoké úrovni. Rozdíl je samozřejmě například v divácké kulise – když je plná hala a za zády vám diváci křičí „out“, je potřeba se od toho oprostit a nenechat se tím rozhodit.

Využívalo se na turnaji jestřábí oko? Pokud ano, vzpomeneš si, jaká byla úspěšnost čárových a jak často je tato technologie případně musela opravit?

Na turnaji se jestřábí oko nevyužívalo. Ptala jsem se na to i organizátorů, protože mě zajímalo, proč není k dispozici. Důvod byl prý finanční.

Jak hodnotíš celkovou organizaci turnaje z pohledu rozhodčího?

Organizace byla fajn, nemůžu si na nic stěžovat. Všechno, včetně nástupů na kurt, bylo na velmi profesionální úrovni. A taky musím říct, že opravdu dobře vařili. Někteří mezinárodní čaroví rozhodčí si stěžovali, že jsme byli celou dobu ve stejných skupinách, mně to ale nijak nevadilo.

Měla jsi během turnaje čas i na nějaké neformální aktivity jako třeba prozkoumání a poznávání hostitelského města?

Ano, harmonogram turnaje to umožňoval. V pátek a sobotu se hrálo až od pozdního odpoledne, v neděli dokonce až večer, takže byl čas prozkoumat blízké i vzdálenější okolí. S polskou čarovou rozhodčí Ewou jsme si udělaly výlet do města Aarhus, které je asi 50 kilometrů od Horsens. Překvapilo nás svou obrovskou moderní galerií a hezkým centrem. V Horsens nás organizátoři vzali do místní atrakce – bývalého vězení. Určitě doporučuji podívat se do této části Dánska.

Co Tobě osobně zkušenost s evropským šampionátem přinesla?

Rozhodně jsem poznala spoustu nových kamarádů a odnesla jsem si také cennou zkušenost ze země, kde je badminton skutečně jedním z nejsledovanějších sportů.

Máš nějaké tipy pro ostatní rozhodčí, kteří by se na podobný turnaj chtěli dostat? Třeba na co se mají připravit nebo s jakými specifickými záležitostmi by měli počítat?

Nemyslím si, že je potřeba nějaká specifická zkušenost, kterou by člověk nemohl získat i doma. Prostě se není třeba bát – když přijde příležitost, je dobré ji využít. Příští rok se bude v Horsens konat finále Thomas & Uber Cupu, takže pokud bude možnost zúčastnit se za Českou republiku, určitě to doporučuji.

Foto: Ladislav Káňa

Gratulujeme nově licencovaným rozhodčím!

S velkou radostí vítáme do týmu nové kolegy a kolegyně! Vážíme si toho, že jste se rozhodli přidat do naší komunity rozhodčích či posunout svou kvalifikaci výše!

Nově licencovanými rozhodčími jsou:

- **Třetí třída hlavního a vrchního rozhodčího –**
Jakub Bouberle, Martin Dobeš, Pavel Sousedík, David Jan Kadeřávek
- **Druhá třída čárového rozhodčího**
– Petr Rothbauer, Eva Vortelová
- **První třída čárového rozhodčího**
– Jan Luščák, Eliška Vortelová, Jakub Bouberle
- **První třída hlavního rozhodčího**
– Petr Pihera
- **Úspěšné absolvování NUWA**
– Dorota Veselá

Kalendář budoucích akcí

Turnaj	Datum	Místo	Další
President`s Cup	26. – 28. 8. 2025	Benátky n. Jizerou	
Czech Open	16. – 19. 10. 2025	Praha	
Czech Junior	14. – 16. 11. 2025	Orlová	Workshop a školení kandidátů na hlavního rozhodčího 1. a 2. třídy
MČR U13	15. – 16. 11. 2025	Brno Slatina	
MČR U15	22. – 23. 11. 2025	Orlová	
MČR U17	13. – 14. 12. 2025	Český Krumlov	
MČR U19	20. – 21. 12. 2025	Baník Most	Školení rozhodčích 3. třídy

Czech Badminton

Šéfredaktor: Jakub Cajkář

V roce 2020 začínal jako stážista v projektu Demagog, kde se postupem času stal zástupcem šéfredaktora.

Do světa rozhodčích poprvé zavítal v roce 2017, kdy se jako čárový účastnil Mistrovství Evropy do 17 let v Praze. Následně sbíral zkušenosti na domácích i zahraničních turnajích a od roku 2025 ho můžete najít i na umpirovské pozici.

Redaktorka: Dorota Veselá

V roce 2023 započala studium na univerzitě mediálních studií v Praze.

Do světa rozhodčích nakoukla před třemi lety na Mistrovství republiky dospělých jako hlavní rozhodčí. Od té doby se pravidelně účastní mezinárodních turnajů juniorů i dospělých.

Časopis vznikl s podporou a pod záštitou Komise rozhodčích.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky po stylistické stránce.

Zaslané příspěvky nerepresentují názory redakce.

Nášli jste v aktuálním vydání chybu, máte tip na článek nebo chcete, abychom napsali o zajímavostech z oblastních turnajů? Kontaktujte nás prosím na e-mailové adrese verdikt@czechbadminton.cz a nezapomeňte přiložit fotografie dokumentující vaši akci!